

Karel Uzel se narodil 19.4.1939 na Mělníku. Tatínek mu již krátce po narození zemřel, a tak strávil dětství s maminkou a prarodiči. Jednou z jeho nejsilnějších vzpomínek na dětství je den, kdy proběhlo bombardování Mělníka. Šestiletý Karel Uzel se tehdy společně se svou maminkou a několika dalšími stovkami lidmi vydal na náměstí přivítat "osvoboditele". Místo osvoboditelů se ale po nějaké době objevilo nad náměstím letadlo. A pak se začaly ozývat rány. Z letadel začaly padat bomby. Všude létalo roztržené sklo. Karel Uzel se se svojí maminkou rychle běželi schovat do úkrytu pod městem, kde strávili několik hodin, než se vůbec dozvěděli, jestli jejich dům stále stojí. Bomby poničily dům Uzlových a značnou část Mělníka. Dům Uzlových se ale naštěstí podařilo opravit.

Po základní škole se Karel Uzel rozhodl pro studium na gymnáziu a poté pro Pedagogickou fakultu v Hradci Králové. Během studia pracoval u železnic, než se stal pedagogem a objevil svou vášeň pro cestování. Ačkoliv dle svých slov nebyl dobrým lyžařem, rád cestoval s přáteli na Slovensko do Tater. Procestoval spoustu zemí napříč Evropou.

Když v srpnu 1968 proběhla okupace Československa, byl Karel Uzel zrovna mimo zemi. O vstupu sovětských vojsk na naše území se dozvěděl, když společně se svým kamarádem prozkoumával krásy Rakouska. Autentickou vzpomínkou na tuto dobu je také výměna peněz na švýcarsko-rakouských hranicích, kde Uzlovi a jeho příteli Švýcaři nabízeli azyl.

Nikdo nevěděl, co bude dál... Přeci jen se ale Karel Uzel vrátil zpět do Československa.

Během svého života si také vyzkoušel řadu povolání, například byl průvodcem v Nizozemsku a v několika dalších zemích. Také se dlouhou dobu věnoval natírání turistických značek. Společně s Jiřinou Doležalovou napsal knihu *Máchův kraj - Kokořínsko*.

Nyní je mu 85 let a společně se svou ženou žije na Mělníku, ve stejném domě, kde strávil své dětství.